

Arrestnummer C11742 / 2013
Repertoriumnummer 2013/ 4955
Datum van uitspraak 13 november 2013
Rolnummer 2010/CO/29
Notitie nummer parket-generaal

uitsluitend voor
bestuurlijke behandeling –
– buiten de van inwendige
aard

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

2225 **STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET
VLAAMS GEWEST,**
met diensten gevestigd te 1210 Brussel, Prins Albert II-
laan, 19,

woont kiezende bij zijn raadsman Mr.
advocaat te

vrijwillig tussenkomende partij - eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. , advocaat bij de
balie van , loco mr. , advocaat
bij de balie van.

tegen

geboren te op
en wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. advocaat
bij de balie van

1. Ten laste gelegde feiten

Te van 23 december 1991 tot 29 april 2008:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 197, 198 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

eigendom van _____ ingevolge akte van aankoop voor
Notaris _____ van 23 december 1991,

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het
Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart
1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening
gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande
stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij
na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de
vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd,
voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken,
handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°,
gepleegd, voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu:

een stacaravan op betonnen vloerplaat, een bergplaats, omheining,
zitplaats en uitheemse platen in landschappelijk waardevol agrarisch
gebied en habitatrichtlijngebied.

De dagvaarding werd overgeschreven met vermelding:

Hypotheekkantoor
Kosten 143,23 euro
De bewaarder, (get)

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 29 oktober 2009 door de Stedenbouwkundig Inspecteur van het
Vlaamse Gewest tegen alle beschikkingen
- op 9 november 2009 door het Openbaar Ministerie tegen alle
beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 23 oktober 2009 door de
correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

Op strafrechtelijk gebied

Verklaart de strafvordering vervallen ingevolge de niet-strafbaarstelling
voor de tenlastelegging zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Kosten ten laste van de Belgische staat.

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk doch ongegrond.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, waarvoor een schriftelijke nota werd neergelegd ter griffie op 02.02.2010, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd en aangepast te worden als volgt:

In de tenlastelegging dienen de bewoordingen "*en uitheemse platen*" gelezen te worden als "*en uitheemse planten*".

Overwegende dat de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijn overeenkomstig de artikelen 93.1° a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° a) en c) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)).

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld door neerlegging van de betreffende nota ter griffie op 02.02.2010 en de voeging ervan in het strafdossier, en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

De in stand gehouden bouwwerken liggen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan

goedgekeurd bij KB van 05.04.1977, en deze bouwwerken liggen derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals bepaald door art. 1.1.2.10° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening of door 2.16° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de

ruimtelijke ordening zoals gewijzigd. Het perceel ligt tevens in een habitatrictlijngebied.

Voor de weerhouden feiten geldt dan ook geen strafsanctie meer overeenkomstig art. 6.1.1. lid 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening of art. 146 derde lid van het decreet van 18 mei 1999.

In tegenstelling tot hetgeen de stedenbouwkundig inspecteur voorhoudt, wordt beklaagde enkel vervolgd voor feiten van instandhouding, en niet voor feiten van oprichting, noch van het begaan van inbreuken op de gewestplanbestemming. Het feit dat in de herstellvordering melding wordt gemaakt van oprichting en van inbreuken op de gewestplanbestemming, doet hieraan geen afbreuk.

Tevergeefs wil de stedenbouwkundige inspecteur de feiten van instandhouding nog horen herkwalficeren als een inbreuk op art. 6.1.1. eerste lid, 1° en 6° van de VCRO nu een dergelijke inbreuk eveneens als een oprichtingsmisdrijf en aflopend misdrijf dient te worden beschouwd. De gedraging van instandhouding kan niet heromschreven worden als een handeling van voortgezet gebruik ongeacht de aard van de norm die bij dit strijdig gebruik zou zijn overtreden. Immers, de vermeende inbreuk op het art. 6.1.1. eerste lid, 1° en 6° VCRO betreft dan gebeurlijk nieuwe of andere feiten dan die waarmee het hof is gelast en die kunnen niet voor het eerst in hoger beroep aanhangig gemaakt worden.

Dit vindt ook steun in het cassatiearrest van 17.01.2012 waarin een onderscheid gemaakt wordt tussen enerzijds het "plegen" of "het voortzetten" van de inbreuk op een bestemmingsvoorschrift door een daarmee strijdig gebruik (die meerdere positieve als aflopende handelingen van gebruik veronderstellen) en anderzijds de strafbare "instandhouding" die één voortdurend misdrijf van behoud van de delictuele toestand van gebruik (ontstaan ten gevolge van voormelde positieve handelingen) veronderstelt waaraan de dader geen einde heeft gesteld.

Het feit dat de herstellvordering (2005) en de dagvaarding (2008) dateren van voor 01.09.2009, zijnde de datum waarop de VCRO in werking trad, is niet relevant, vermits de strafbaarheid van de instandhouding dient beoordeeld te worden op datum van de uitspraak, en niet op datum van het indienen van de herstellvordering of op datum van de dagvaarding (toepassing van art. 2 lid 2 Sw).

4.3.2. Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering dateert van 19.04.2005 en het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- de afbraak (inclusief eventuele vloerplaat) van de bergplaats;
- het verwijderen van de stacaravan en van de betonnen vloerplaat;
- het verwijderen van de zitbank en van alle materialen zoals gasflessen, hout, glazen ramen, draadafsluitingen, ...
- het verwijderen van de omheining in draadafsluiting met ijzeren palen en van houten schutsels.

Overeenkomstig artikel 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een herstellvordering die is ingesteld op grond van Instandhouding vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is.

De tekst van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de wil van de decreetgever zijn daaromtrent zeer duidelijk, wat ook bevestigd werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest d.d. 29 juli 2010.

Het hof was en is enkel gelast met feiten van instandhouding.

Ten onrechte wil de stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering dan ook koppelen aan het misdrijf van oprichting voorzien in artikel 6.1.1.lid 1.1° of aan inbreuken op de gewestplanbestemming (art. 6.1.1.lid 1.6° VCRO), zijnde feiten waarmee het hof niet gelast is en er derhalve geen rechtsmacht over heeft.

De overige argumentatie van de eiser tot herstel is niet van aard het hof anders te doen oordelen en/of niet ter zake dienend onder meer in verband met de verjaring van de feiten. De herstellvordering kan als accessorium enkel maar gekoppeld worden aan feiten waarmee het hof gelast is.

Gelet op het voorgaande is een advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid niet meer opportuun.

Beklaagde kan geen aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding vanwege de eiser tot herstel.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. derde en vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis, mits actualisering en aanpassing van de omschrijving van de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina's 4-5);

Met betrekking tot de herstellvordering

Bevestigt het bestreden vonnis;

De kosten

Laat de kosten gerezen op de strafvordering in hoger beroep ten laste van de Staat;

Verwijst de eiser tot herstel tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 64,28 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 13 november 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier